

PO SPALIO VĒLIAVA

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Nr. 20 (1761)

1959 m. kovo mėn. 7 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

KARŠTAI SVEIKINAME RAJONO MOTERIS!

Sveikinu Tave, mamyte!

J. Juknevičiaus (ELTA) fotomontažas

M O T E R I S

Glaudžia kūdikį motinos rankos,
Ateities spindulėlį supuoja...
Laukia, laukia jo saulėtos lankos
Po Tėvynės dangum mėlynuoju.

Jis suras sau gyvenime kelią,
I žvaigždes tolimiausias nuskris.
Drąsų polekį, ryžtą ir valią
Jam į širdį įlies moteris.

Tenedrums jo rytojaus patrankos,—
Glaudžia sūnų Tėvynę brangioji.
Glaudžia kūdikį motinos rankos,
Ateities spindulėlį supuoja...

P. Milaknis

ŠIANDIEN KULTŪROS NAMUOSE

Tvirtai į tarybinių žmonių builj įaugo kovo 8-oji — Tarptautinė moters diena. Šiandien nerasi tokios gamyklas, kolūkio ar tarybinio akio, mokslo įstaigos, kur nebūtų ruošiamasi pridėti paminėti šią džlugą sventę.

Ruošiasi jai ir rajono kultūros namai. Dailės mėgėjai, drg. J. Zibolio vadovaujami, rūpinasi, kad jaukiai ir skonogai būtų papuošta scena, savivalkių klasikai iš Obelių I

vidurinės mokyklos, rajono pionierių namų ir kitų kolektivų renkasi į paskutinę repeticiją. O labiausiai nerimauna mūsų mažieji — Rokiškio vaikų namų auklėtiniai. Juk ir jie 19 val. įvyksiantiame iškilmingame minėjime padainuos, padeklamuos.

Džiugią šventę — Tarptautinę moters dieną iškilmingai paminės visas rajonas. S. Vitkus

RAJONO MOTERIMS

Tarptautinės moters dienos — kovo 8-osios proga Lietuvos Komunistų partijos Rokiškio rajono komitetas ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas karštai sveikina darbininkes, kolūkietes, tarnautojas, visas rajono moteris ir linki naujų darbo pergallų mūsų socialistinės Tėvynės gerovel.

Kada istorinių TSKP XXI suvažlavimo nutarimų įkvėpta tarybinė llaudis pakyla į didingą septynmečio statybą, pirmųjų kovotojų už gretesnį komunistinės visuomenės sukurimą mūsų šalyje gretose žengia tarybinės moterys. Nera abejonių, kad jos, negaliédamos savo jėgų, apvalniuko naujoms pergaliems pirmuosius septynmečio metus.

Tegyvoja tarybinės moterys — aktyvios komunizmo statytojos!

LKP Rokiškio rajono komitetas

Rajono DŽD tarybos vykdomasis komitetas

KANDIDATAI
I RAJONO DŽD
TARYBOS
DEPUTATUS

Valentīna Černytė,
Juodupės vilnonių audinių fabriko „Nemunas“ audėjaGerda Maciulevičienė,
Obelių ir vidurinės mokyklos mokytojaStasė Mickevičiūtė,
Panemunėlio linų fabriko darbininkė

moters

Nesenai visą žemės rutulį apskriejo žinia aplie istorinius TSKP XXI-ojo

E. ZALUBAITĖ
LKP Rokiškio rajono komiteto sekretorius

įmonės kolektyvas pasiūlė kandidatu į Rokiškio miesto tarybos deputatus.

Pirmosios, mėginančios ikyvendinti parti-

džlavimu mūsų darbo žmonės siūlė kandidatas į deputatus kolūkio kalmo pirmunes, kurį tarpe yra „Vyturio“ kolūkio karvių melžėja Stasė Šatkutė, prielėžusi iš jos prižiūrimų 10 karvių po 2.703 kg pleno, „Spartuolio“ kolūkio melžėja Ona Kietienė, Obelių tarybino ūkio melžėja Bileliūnaitė, „Kairelių“ kolūkio kiaulių šerikė Zina Prokopovaitė, o „Pažangos“ kolūkio kiaulių šerikė Fedotova iškelta kandidatu į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

Darbo žmonės myli ir gerbia Obelių ir vidurinės mokyklos mokytoją Galinsklenę, Edvardą Tičkaus vardo vidurinės mokyklos mokytoją Rimavičienę, Bradėsių pradinės mokyklos mokytoją Strumsklenę, Onuškio septynmetės mokyklos direktorię Groblytę ir daugelių kitų.

diena

Kas iš mūsų nepažįsta gydylojos—chirurgės Lapeklienės, gydytojos Salagubaltės, kurios savo darbu nusipelnė visuomenės pastrikėjimą ir pagarbą?

Gražių ir realių perspektyvų akivaizdoje mūsų moterims iškyla nauji ir atsakingi uždaviniai.

Rimtai ir atsakingai žiūri į šiuos uždavinius tarybinė moteris, nes lie uždaviniai — tolesnė jos gyvenimo gairė, vedant i nuostabą komunistinę ateitį.

Darbo pirmunės
„Duokiškio“ žemės ūkio artelės narai gerai pažįsta darbotojai kolūkietės Valė Petuškinaitė ir Stasė Ambrazevičiūtė. Praeita metais jos laukininkystėje išdirbo po 319 darbdienių. Šiemet merginos taip pat aktyviai dalyvauja kolūkinėje gamyboje.

D. Rimkutė

Ją rinksime į Aukščiausiąją Tarybą

VAKARO sutemoskver- bėsi pro langus. Kiau- lidėje kaskart darėsi tamstau, tillo kibiru bildėjimas, kiaulių žvygavimai. Paganai vis- kas nurimo. Kiaulių šerikės, numetę chalatus, ruošesi į namus. Tik Taisija Fedotova niekur eiti nesiruošė. Ji, už- sižebusi žibintą, palengva ējo prie savo prižiūrimų kiaulių.

— Tu pasiliesti, Taisa, — susirūpino bendradarbė kiaulių šerikė Valė Maciulevičienė, — su kiaulėmis kas nors negera?

— Taigi, žinai, ana kiaulė visą laiką sunkiai paršluoja- si, — paaiškino ū. — Be prie- žiūros jos patikri jokiu būdu negalima.

— Gal sanitarių iškvesti? — apžiūrėjusi paršavedė, pa- sitė fermos vedėja Kuzminovienė.

— Kam čia ji varginti, — suskudo drausti vedėja Taisa. — Negi pirmas kartas, susi- tvarkysiu ir viena.

— Galėtumėt pasikeisdamis pažlūrėti, visgi būtu lengviau, — nenušeidi ū.

— O ne, šito tai jau ne- bus. Sanitaras bus ar ne, o aš, kol kiaulė neapsiparšuos, iš tvaro netiši, — tvirtai pa- reiškė kiaulininkė. — Jūs gi puikiai žinot, ką dabar mums reiškia paršelial, o ji, tik ne- prižiūrek, tuo puse ju iš- plaus.

— Nesuprantu, kurieems galams ir laikyti tokias kiau- les? — iškišo Maciulevičienė.

— Kam laikyt? O tu ži- nai, kad ji kiekvienais me- tais atveda ne mažiau kaip po 26 pāršelius, — atsöve Fe- dotova. — O vieną-kitą nak- ti pasaugoti — vieni nieka!

PASITARE kiaulų še- likės išėjo. Taisa kiau- lidėje liko viena. Ji visą nak- ti kantriai budėjo prie par- šavedės. Ir tik ryta, nugledo- jus paskutiniems gai- džiamą, ji, susidėjusi į krep- ši keturiolika baltučiu par- šeliu, lengviau atskėpė.

— Jeigu antra tokia gūžta, štai tau ir dvidešimt aštuoni iš vienos paršavedėsi — džiaugėsi ryta atėjusiomis į darbą draugėmis.

Taip Taisa, nesudėjusi nė minutėl akiai, vėl išiungė į darbą. Lankstė su kibrais, ruože jovalą. Pašerusi kiau- les ir išvalusi gardus, dar kartą prileido prie paršave- dės pāršelius, po to vėl juos sugaudžiusi sudėjo atgal į krepši.

Tik bégdama namo pra- minuiti takučių, Taisa pajuto nuovargi į aiklę.

— Nei be tau miego reiki, nei vaigyt! — jėjusia pro duris dukrą sutiko motina.

— Nieko tu, mamyte, ne- suprantu, jeigu taip šneklė, — stipriai prispaudusi prie sa- vės, Taisa pamylavo motiną. — Jeigu tu pamatyti, ko- kie gražūs paršukai, iš vie- nos kiaulės ne keturiolika štukų, tuc į nesibartume!!

— Na, eik, eik vaigyt! —

parūpino motiną.

Taisa papusyčiavusi va- landėlei atsigulė. Bet mie- gas neėmė. Oaivoje viena po kitos sukojį įvairios min- tyos.

— Taisa, o tu ar prisimeni, ką sakel, kada tik pradėjai dirbt? — pamačiusi nemie- gancią dukrą, užklausė moti- na.

— Kur neprisiminisi... — patylėjusi valandėlę, Taisa užsidėjo rankas už galvos.

— Tai buvo prieš septy- nis metus. Taisa tu- rėjo tik šeštoliuk metu. Ji, pamilusi gimtojo kolakio laukus, energingai dirbo, ne- atsilikdama ir nuo suaugu- sių moterų. Kartą pas juos į namus atėjo ta pati fermos vedėja Kuzminovienė.

— Leiskite dukrą nors lai- kinai padirbtė prie kiaulių, — pradėjo ji prasitti Taisos motiną. — Jūs suprantate, išėjo iš fermos viena šerikė ir daugiau niekas nesutinka dirbt.

— Kad Taisa dar jauna, o čia ir darbas nelengvas, — pradėjo skėčioti rankomis motina. — Jūs pati, va, sakote, kad niekas nesutinka, reiš- ki, darbas sunkus. Tegu, dar suspės...

— Tai kas dirbs, jei visi taip... — pirmą kartą prieš mo- tinią suraukė antakius šeši- likmetė Taisa. — Aš nors mė- nes padirbėsiu, o jei bus sunku — išeisiu.

Motinal dukrą atkalbėti ne- pavyko. Ji, užsidėjusi guminius batus, išėjo į fermą.

Pirmosios dienos nenu- dzilugino jaunostos kiaulių šerikės. Buvo lietingas ruduo. Nuo aplūdžios kiaulidės iki viryklos pažilugusiu taku klimpo kojos. O valkščioti reikėjo daug. Be to, kolakio valdyba mažai rūpinosi kiau- lių ūkiu: ne visada laiku pristatė pašarūs, trūko malkų. Daug nesėkmėi ir sunkumų patyrė ir Taisa. Tačiau ji ne- padubgo sunkumui ir atidir- busi mėnesį nerorėjo išeiti iš fermos, o kantriai mokesi iš padarytų kialdų, kėlė kol- akio valdybai reikalavimus, kad sudarytų geresnes darbo sąlygas ir galvojo apie nau- jus darbo laimėjimus.

TAIP slinko įtempio darbo ir rūpesčių die- nos. Speiguočią žiemą keltė pavasaris, ji — karšta vasara ir vėl ruduo. Kiekvieni metai nešė naujas laimėjimus, ugđė patyrimų darbe. Fer- mojo reikalių gerėjo. Kolūkis pastatė naują tipinę kiaulidę, išrengė virykla. Taisa tapo patyrusia kiaulių šerikė. Ir štai 1957 metais ji ne tik kolūkyje, bet ir visame rajone tapo geriausia kiaulių au- gintoja. Per metus Taisija Fedotova iš 8 paršavedžių gavo po 20 pāršelius ir nu- penėjo 65 bekonus. Už tai TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakui buvo apdovanota „Garinė Ženklė“ ordinu. Už sažiningą ir atsi- davusį darbą ji ne kartą ga-

vo daiktines premijas. Bet didžiausias jos džiaugsmas ir darbo įvertinimas buvo tada, kai ji priėmė į šlovingąsias TSKP elles.

Visa tai įkvėpė darbul ir ryžtingam siekimul naujų laimėjimų. Praėjusias metais Taisija pastekė dar geresnius darbo rodiklius. Labai dide- lis jos nuopelnas, kad kolūkis per metus kiaulienos gamybą padidino dvigubai, lyginant su ankstesniais me- tais.

ARTĖJANT rinkimams, A „Pažangos“ (buvo iš „Artojo“) kolūkio kolūkiečiai savo gerbiama ir mylimą kiaulių augintoja vienangi pastūmė kandidatu į LTSR Aukščiausiosios Tarybos de- putatas.

Nežinau, kaip ir patei- sinstu jūsų išreikštą pasit- kėlimą, — kukišnasi mergina prieš kolūkiečius, bet kartu ir pasižada. — Štai metais iš man priskirti paršavedžių gausiu po 23 pāršelius, o iš kartinių kiaulaičių po 9, nu- penėsi 100 bekonų.

Taisijos Fedotovos žodžiai kolūkiečiai tikin, nes iš ne- kaada jų neapvylė, duotą žodį visada išstesi.

K. Verslovas

KANDIDATAI į RAJONO DŽD TARYBOS DEPUTATU

Danutė SAPKAITE,
agronomė

Brutė VAITONIENĖ,
Rokiškio Vaikų namų
direktorė

Aldona BRAŽEL,
Rokiškio miesto vys-
komiteto sekretorė

Už jaunostos kartos atelti

Su didžiaustu džiaug- mu aš klekvenais me- tais sulinku kovo 8-ają — tarybinės moters di- džiausią šventę. Tarybi- né santvarka išvadavo moterį iš nelygybės, beteisiškumo ir tamsu- mo pančių, varžiusių milijonų moterų talentus ir kūrybines jėgas. Da- bar tarybinė moteris

O. GROBLYTÉ
Onuškio septynmetės
mokyklos direktorė

gyvenime, sulik-
kumas, užliji juos
myli lave. Tai
kaip ir kiekvieno
kytojo, darbe —
sia laimė.

Kad didžiausiai žinių lobyną bei
dinė patirli, nediniu būdu stu-
Vilniaus Valstybės
pedagoginiame in-
gamtos-geografinė
kultete.

Šlos didelės i-
proga norisi p-
kad aš ir visas
mūsų pedagogu-
tyvas dėsime vi-
gas, kad išau-
jaunąjį kartą ap-
vusių priešakinio
lo žiniomis ir lvi-
ruošią savare-
gyvenimui.

V. Miežinskaitė

PABŪK SU MUMIS

Tu pabūk su mumis. Žiemos vakaro tyią
Tegu tavo ratelis sudrums.
Kaip iš vargo niūraus vėl gyventi pakilom,
Tu dar kartą papasakok mums.

Apie alkana dalią, naktis nemiegotu.
Kai lopšelyje mus liūliaiavai...
Buvo kaimo trobelė, maža, samanotai.
Augo žemės rėžely javai...

Is varžytinių pardavė sena pirkelę
Ir išvarė iš tėviškės mus.
Verkdami mes išijom į plautij keliai,
Verkdami mes paikom namus.

Tu pabūk su mumis. Žiemos vakaro
Tegu tavo ratelis sudrums..
Juk iš vargo niūraus mes gyventi p-
Juk gyvenimas šypsosi mums.

Su Tėvynė

draugėmis, būtinai —
tvirtai nusprenė Aldo-
na, eldama į siuvyklą.

Aldonas pasiūlymas
sujaudino visas darbi-
ninkes, nors ne viena
jų jau buvo daugiau ar
mažiau girdėjusios aplie-
komunistinių brigadų
kūrimąsi.

Argi mūsų cėche
galima? — kai kurios abe-
jojo.

O kodėl ne, juk
ne tik gamyklose, bet
ir kolūkuose organizuo-
jamos tokios brigados,
— prabilo Birutė Metžle-
nytė. — Puikus žmonės,
reikia ir mums pasekti
jų pavyzdžiu.

Tačiau ilgai galvo-
ti merginoms nereikė-
jo. Kartą visai nelauk-

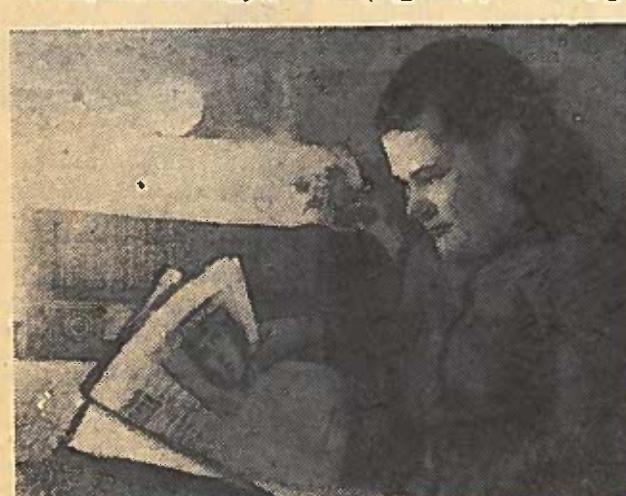
tai į cechą už-
nio ūkio vald-
minės partinės
zacijos sekretori-
Trostasenka.

— Puiku,
šaukiam susirūp-
pasakė sekrelė.

Nularta — po-
visuotinį susi-
kuris įvyko pr-
lų gruodžio met-
gausiai susirūp-
nito ūkio valdy-
bininkai. Štai

dienos aštuon-
stos siuvėjos,

dauguma kom-
vadovaujamas
Gudelys, pas-
ta žengti luop-
liu, į kurį pli-
gė Maskvos p-
lininkai — kov-

Taisija Fedotova laisvalaikiu mėgsta skaltyti laik-
raščius, žurnalus bei knygas. Juk ji ne tik žauni kian-
liai šerikė, bet aktyvi visuomenininkė, agitatorius.

voslos pramonės darbi-
ninkai. Geriausia žmo-
nės pasiryžta dar ge-
riau dirbt, — galvojo Al-
donas. Visa šalis gyve-
na didelį pakilimą. O
kalp gil mūsų siuvyklo-
je? Siuvame kombine-
zonus — ir viskas. Nors
mūsų cecho siuvėjos,
palyginti, dirba nebilo-
gai, tačiau pasitaiko
kartais, kad viena — kita
kreivai pristuva apyka-
lę arba sagas, dažnai
darbas būna nespertas.
Be to, kiek gil mūsų,
siuvę, taip yra bal-
gusius vidurinę mokyk-
lą? Ant pirsų galima
suskaiciuoti, o kitos ir
septynmetės nėra išėję.
Būtinai reiks pasitarti su

tautų už-
nio ūkio vald-
minės partinės
zacijos sekretori-
Trostasenka.

Kartą visai nelauk-

Darbe ir saviveikloje pirmoji

— Nors atrodo viškas išvaroj, bet nepamiršk, dėde, žvilgterėti ir į mano karves, — išskubėdama pro karvidės dėris „Aušros“ kolūkio melyje Bronė Vasalauskaite priminė sargui.

— Kur gali mūsų pirmėnė išleidžia? — šis, ne suspėjės atsakyti Bronė, kreipėsi į klasės melyjėjas.

— Kaip ir nežinai, dėde, repeticijon, — pažadėjo paaiškinti komjaunuolė Livtja. — Ruosiu vakarą rinkimų garbei.

— Tiu, kad tu surūgum, aš ir pamiršau, jog ne tik melžėja, bet ir artistė, — lyg susigėdės suvaidėjo akimis tolstančią merginą sargas. Sutemos vis tirščiau gaudė laukus. Ore pažadėjuose suskosi didelės smagės ir, nukritę ant kailusų Bronės veidui, gretai išėjo. Ji skubėjo Slobiškio septynmetės mokyklai, kurioje tuo velyku vykė repeticijos.

— Na, ir bravo, Bronė, suspėjai pašertti karves ir čia pirmoji prisistatė, — dramos ratello vadovė mokytoja Sakavienė šypsodamas su žiūriu saviveiklininkę. — Tai nieko, kol vien susirinks, aš rolo pakartosiu, — lengvai atsakvėpė mergina.

Talp klekvienu karla Vasalauskaitė stropiai lankosi į repeticijas. Ši mena ji pamėgo dar iš valystės dieną. O darbe jos kolūkio dramos būrelis nestato nė vieno veikalo.

Bronė sekasi ir darbe. Ji melžėja dirba jau penktus metus. Per tą laiką fermoje daug kas pasikeitė. Anksčiau buvo kur kas blogesnės darbo sąlygos. Iš karvės vos teprivaldžavo po 800–900 kg pleno. Dougelis melžėjų, pabėgė sunkumų, paliko fer-

mą ir išėjo leškoti lengvesnio darbo. Tačiau Vasalauskaitė, kovodama su trūkumais, mokydamasi iš padarytu klaidų, ryžlingai siekė naujų laimėjimų darbe. Pasiryžimas višką nugalėjo. Štai praėjusias metais, prisitariant socialiistinius išpareigojimus, ji pareiškė:

— Iš klekvienos karvės primelšiu po 2200 kg pleno.

Tai buvo nauji, aušriečiams dar negirdėli, išpareigojimai. Suprantama, jei Bronė kėlė daug nerimo, rūpesčių. Tačiau sążiningai dirbdama, ji ne tik duota žodži išsesėjo, bet ir žymiai išviliojo. Iš dešimt jai priskirtų karvių per metus primelžė po 2704 kg pleno. Tai geriausias rezultatas buvusiame Obelių rajone.

Štasis metais melžėja siekia naujų laimėjimų.

— Prie pasiektos jokios būdu negalima sustoti, — sako ji. — Turime nuolat didinti karvių produktyvumą. O tam pas mus sąlygos yra: kolūkio valdyba rūmtai rūpinasi pašarais. Be to, ir mes melžėjos pačios nutarėme klekvienu vasarą išauginti po 25 arus pašarinių kopūstų, kuriuos panaudosime kaip papildomą davinį. Vasalauskaitė visada kupina ryžto ir energijos. Ji visur — darbe ir saviveikloje, pirmoje.

K. Jarušauskas

širdies plakimu

bingą komunistinio darbo brigados vardu.

Nuo tos atmintinos dienos praėjo bevelk trys mėnesiai. Kaip gali sekasi šauniosioms gamybininkėms?

— Visos gerai dirba, — sako vedėjas drg. Meilius. — B. Melženytė, A. Gudelytė, S. Augulytė, P. Varnienė ir kiti, per mėnesį išdirbio normą išvykdavo 200–240 proc. O brigadininkę Gudelylę vėtinio ūkio valdybos kolektyvas už jos puikų darbą vieningai iškėlė kandidatu į rajono DŽD larybos deputatus.

Aplie tai, kokius slėvos priėmė socialistinius išpareigojimus, pa-

pasakojo pačios gamybiniukės.

— Viduli niškal per mėnesį išdirbio normą klekvienu brigados narė išpareigojo išvykdyti 125 proc., metinį planą — iki šių metų lapkričio 7 d., o septynmetį — per penkis metus, — dėsto brigadininkė Aldona.

Atšķri, klekvienu mėnesį pasistengsimė viršytį

Nuo traukoje: Rokiškio vėtinio ūkio valdybos sluvimo cecho darbininkės (iš kairės į dešinę) Birutė Melženytė, Sofija Meiliuvienė ir Stasė Augulytė.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

PIONIERIU VADOVĖ

— Štandien aplankysime tarybinį ūkį. Apžiūrėsi me višką, o po to pasidalinsime išpūžiaus, — kreipėsi į vaikus miesto II vidurinės mokyklos pionierų vadovė Ulijana Kazanceva.

Idomai praėjo pionierų sueiga tarybiname ūkyje, Vadovė drg. Kazanceva papasakojo jauniesiems leniniečiams apie didžiųjų septynmetės planą, apie tai, kaip ši planą numato įgyvendinti Rokiškio tarybinio ūkio kolektyvas.

Nuoširdžiai vadovauja mokyklos pionierių gyvenimui drg. Kazanceva. Ji dirba nesenai, tik nuo sių mokslo metų pradžios, tačiau vaikai jau spejė paminti savo vadovę. Štandien neberasi mokykloje pionieriško amžiaus mokinio, kuris nenešiotų raudono kaklaraiščio.

Būsimoji komjaunimo pamaina, — sako vadovė, kada gausus pionierų būrys susirenka į draugovės sueigą.

Nuo traukoje: Ulijana Kazanceva su jauniesiems leniniečiais aptarta mokinii rankdarbius.

J. Butėno nuot:

Kai man redakcija pasiūlė parašyti apie Obelių kultūros namų vadovę Danutę Labanauskaitę, aš ilgai galvojau, ką esmingiausio išrinkti iš jos trumpo, tačiau turiningo, už-

bininko duktė, gana ezerą? bininkai, tačiau su tikru jaunatvišku atkaklumu, nugaledama vienas kliūtis, siekė išsiplūdant savo didžiausios svajones — būti muziku? Ar papasakoti mūsų laikraščio skaityojams apie tai, kaip jie, nesibaidydama žodžio „užkampus“, atvyko pas mus, į Obelius,

Obeliečiai gerai prisimena, kaip staiga vieną dieną po visas išstaigas nuskambėjo telefonu ligi šiol dar nepažįstamas jaunos merginos balsas:

— Cia kalba kultūros namų meno vadovė. Būkite geras, ateikite štandien į chorą pas mus, į Obelius,

Nelengvas buvo Danutės meninis darbas. Čia, žiūrėk, koncerto metu susijaudinė bosai ar tenorai pakils net puse tono, čia vel koks nors solistas užsiožiuos ir atsisakys eiti į sceną, ir ne viena ašara nuriadėdavo joss skruostais. Na, bet tikrasis menas — ne vien džiaugsmas ir poilsis!

Danutę pamilo kolektyvas už jos nuoširdumą, už jos išradumą, už jos išradumą. Sunku patiketi, tačiau nepraejo Obeliuose ne viena kultūrinio darbo priemonė, kad nebūtų išdetė Danutes triušo ar širdies dalele.

Ir darbas padare savo. Po vargų ir nepasiekimų sekė laimėjimai, — pergalės. Stai tarprajoniniame festivalyje Rokiškyje jos vadovaujami kolektyvai gerai įvertinami: agitacine brigada laimi pirmą vietą varžybose Utenoje ir trečią — respublikineje apžiūroje Šiauliuose. O kiek koncertų, jos paruoštų dainų klausė kolakiečiai, darbininkai, kiek džiaugsmo ir grožio ji įnešė į juos būtų — to jau ir diplomas neįvertins!

Žodži „mūsų“ mes pridedame prie branduolių mums vardu. Mūsų Danutę — taip vadina obeliečiai savo mylimą kultūros namų meno vadovę. Moters dienos proga norisi iš visos širdies palinketė jaiapti „mūsų Danutę“ ne tik Rokiškio rajono, o ir visos respublikos mastu.

Sekmės tau, Danute!

J. KAVOLIONAS

Obelių II vidurinės

mokyklos mokytojas

Mūsų Danutė

Kai kas su nepasitikėjimu, bet dauguma su tikrai nuoširdžiu džiaugsmu sutiko šią linksmą, kukliai, siltai besiypسانčią merginą. Jau pirmą repeticiją sugriovė bet kokį skeptiką abejojimą. Danutė pasirode esąs puišas specialistas, o kas svarbiausia, nuoširdus ir tikras bičiulis, draugas.

Ir Obeliuose darbas užvire. Iki vėlyvos nakties pro šviesius kultūros namų langus girdejosi dainų nuotrupos, juokas, energingas Danutės balsas. Kai kurie net patys stebėjosi:

— Ir iš kur manyje tokis aktyvumas? Anksčiau, būdavo, tik darbo stalą, šokių salę ir miegą težinojau. O darbar štai... kiekvieną vakarą po darbo skubu į repeticijas. Net keista. Ir dar bijai, kad nepaveluotum. O kas galėtų užmiršti pirmuosius koncertus! Ne vienam einant į sceną drebėjo širdis... Tačiau štai pries tave šypsosi šiek tiek sujautintos, tačiau tikinčios tarsi akys, ramus, drąsinantis vadovo žvilgsnis — ir tu jauti, kad neturi bijoti, tu neturi teisės apvilti kolektyvo ir vadovo.

Elena Mezginaltė JEIGU BŪTI...

Vienas reikalas — kulniuot pavėjui,

Kitas — veidu priešais liūtį žengti...

Ir kada man noras tas atėjo —

Jokioms vėtroms niekad nesilenkti!

Tik žinau — jisai laiku atėjo

Ir kitalp gyvent aš negaliu.

Jeigu būti žmogumi — kūrėju,

Reiškia — būt stipru ir išdidžiu.

OBELIAI. Kultūros namų salėje susirinko Obelių miesto, tarybinio darbininkai, tar-nautojai, mokytojai, sunkvežimiai atvažiavę aplinkinių kolūkijų žemdirbėjai. Keli šimtai obeliečių čia susirinko susi-tiki su atvykusiu kandidatu į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus generolu-majoru Jonu Macijausku. Visų susitikimo dalyvių min-tis išreiškė Obelių I vi-durinės mokyklos mo-kytojas Jonas Kavoliūnas.

— Šiandien mums, obeliečiams,—sako jis,— džlugi diena: mūsų tarpe — brangus mūsų žemietis generolas-ma-joras Jonas Macijauskas. Ne vienas iš čia esančiųjų vyresnių žmonių pristimena istorinius 1918—1919 metų įvykius ir jų dalyvį, jauną Antanošės dvaro kumeitį Joną Macijauską, jo audringą, kovai už liau-dies laimę pašvėstą jaunystę.

Papasakojęs drg. Macijausko nėra gynimo kelią, drg. Kavoliūnas kalba apie tai, kad obeliečiai vienin-gai balsuos už savo kan-didatą, perduoda jam rinkėjų priesakus.

Šiltai visų sutiktas didele kalbą pasakė kan-

Kandidatas tėviškėje

didas į deputatus drg. Jonas Macijauskas.

— Brangus draugai obeliečiai,—kalba drg. Macijauskas,— leiskit pareikšti didžiule nuo-sirdžią padėką už paro-dytią pasitikėjimą.

Drg. Macijauskas pa-pasakojo apie TSKP XXI suvažiavimą, ragi-no rinkėjus atkakliai kovoti už jo nutarimų įvykdymą.

Obelių tarybinio ūkio diretorius Vytautas Bal-tuška, papasakojęs apie

tai, už ką kovoja ūkio dirbantieji šiam septynmetį, užtikrino, kad visi dirbantieji vie-ningai balsuos už drg. Macijausko kandidatūrą.

— Siemet aš balsuosiu pirmą kartą,—sako „Draugystės“ kolūkio karvių melžėja Jekaterina Šeršniovaitė.—Ir la-bai džiaugiuosi, kad tenka laimė balsuoti už mūsų žemietį drg. J. Macijauską.

Susitikime taip pat kalbėjo „Vienvės“ kolūkio pirminkas Kęstu-tis Šlapauskas, Obelių I vidurinės mokyklos mokytoja Alfonsa Luk-šytė, LKP rajono komi-teto sekretorius Je-ronimas Kablys.

Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto SPRENDIMAS

Dėl Rokiškio rajono vykdomojo komiteto 1959 m. vasario 9 d. sprendimo dailinio pakeltimo

Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas nusprenžia dailinai pakelti 1959 m. vasario 9 d. sprendimą sekan-čiat:

Audronių 20 balsavimo (rinkiminės) apylinkės centrą perkelti į „Gindvilių“ kolūkio raštine;

Lukštų 23 balsavimo (rinkiminės) apylinkės centrą perkelti į Lukštų kultūros namus.

Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirminko pavaduotojas

J. STANYS
Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

K. KUNDELIS

Rokiškis, 1959 m. vasario 19 d.

Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto SPRENDIMAS

DĖL BUNIUŠKIŲ BALSAVIMO (RINKIMINĖS) APYLINKĖS Nr. 29 RINKIMAMS / LIETUVOS TSR AUKŠČIAUSIAJĀ TARYBĀ IR / VIETINES DARBO ŽMONIŲ DEPUTATU TARYBAS APYLINKĖS BALSAVIMO KOMISIJOS NARIO ATŠAUKIMO IS KOMISIJOS SUDĒTIES

Ryšium su Bunuškių balsavimo (rinkiminės) apygardos Nr. 29 rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines DŽD tarybas apylinkės balsavimo (rinkiminės) komisijos nario drg. Bieliūnaitės Janės, Norbo d., iškėlimu kan-didatu į Bunuškių apylinkės Darbo žmonių de-pulatų tarybos deputatus, remiantis „Rinkimų i Lietuvos TSR rajonų, miestų, apylinkių ir gy-venviečių Darbo žmonių deputatų tarybas nuo-statutu“ 61 straipsniu, Rokiškio rajono vykdomasis komitetas nusprenžia:

Atšaukti iš Bunuškių balsavimo (rinkiminės) apylinkės Nr. 29 rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir vietines Darbo žmonių deputatų tarybas balsavimo (rinkiminės) apylinkės komisijos sudėties drg. Bieliūnaitę Jane,

Norbo d.

Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirminko pavaduotojas

J. STANYS
Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

K. KUNDELIS

Rokiškis, 1959 m. vasario 23 d.

Redakcija: Rokiškis, Tarybų a. Nr. 22. Tel. redaktoriaus — 18, redakcijos — 157. Spaudė Rokiškio raj. spaustuvė. Už. Nr. 189 Tir. 4050

ATASKAITINIAI — RINKIMINIAI SUSIRINKIMAI KOLŪKIUOSE

Rezultatai galėjo būti gereni

Kandidato ir rinkėju-atėjė pasveikinti pionierių užrišo drg. Macijauskui raudoną pionierišką kaklaraištį.

Po to įvyko didelis koncertas.

Tos pat dienos vaka-re drg. Macijauskas su-sitiko su jaunaistais Obelių vidurinės mokyklos rinkėjais, o sekantią dieną lankėsi pas Rokiškio Edvardo Tičkaus vardo vidurinės mokyklos moksleivius.

J. Pakšys

Televizorius „Trembita“

Notrakoje: inžinieriai T. S. Medvidis ir J. N. Kundalia prie naujojo televizoriaus.

M. Buzynino (TASS) nuotr.

Lvovo televizorių gamykloje surinktas naujastelevizorių „Trembita“. Ekrano plotis — 43 cm pagal ištrizainę. Palyginus su dabar išleidžiamu televizoriu „Lvovas“, „Trembita“ žymiai lengves-nė, tris kartus mažesnė jos apimtis.

Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto

POTVARKIS

Remiantis „Rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą nuostatų“ 43 str. ir „Rinkimų į Lietuvos TSR rajonų, miestų, apylinkių ir gyvenviečių Darbo žmonių deputatų Tarybas nuo-statutu“ 56 str., atleisti iš pagrindinio darbo, pa-likant atlyginimą pagrindinėje darbovietaje, iki š. m. kovo 16 d. balsavimo rinkiminių komisių pirminkus arba sekretorius:

Balsavimo apylinkės pavadinimas	Pirminko arba sekretorius pavarde
Rokiškio m.	Nr. 1 Butėnas
Rokiškio m.	Nr. 2 Lapašinovas
Obelių m.	Nr. 3 Kišonienė
Juodupės gyo.	Nr. 4 Kanopa
Aleksandravėlės apyl.	Nr. 5 Gaudžė
Aleksandravėlės	Nr. 6 Sablinskas
Antanošės	Nr. 7 Stukaitė
Audronių	Nr. 8 Tumėnas
Barkiškio	Nr. 9 Šeškus
Buniuškių	Nr. 10 Lukošūnaitė
Didsodės	Nr. 11 Mulvinas
Duočiškio	Nr. 12 Janukėnas
Kamažų	Nr. 13 Salys
Kriaunų	Nr. 14 Valčiūnaitė
Kairelių	Nr. 15 Jukna
Lukštų	Nr. 16 Erslovas
Michiūnų	Nr. 17 Butėnas
Moškenėnų	Nr. 18 Stroydis
Nemunėlio	Nr. 19 Jasinevičius
Onuškio	Nr. 20 Andrijauskas
Panemunėlio	Nr. 21 Šaučiulius
Rokiškio	Nr. 22 Skipskys
Ragelių	Nr. 23 Liepinis
Salų	Nr. 24 Aleinikovas
Sėlynės	Nr. 25 Prakapas
Skemų	Nr. 26 Namajūnas
Šetecknų	Nr. 27 Pleita
Užukraunto	Nr. 28 Urbonaitė
Užukraunto	Nr. 29 Amosiejevas
Verkšonių	Nr. 30 Tavoras
Zlobiškio	Nr. 31 Subačius
	Nr. 32 Janonytė

Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirminko pavaduotojas

J. STANYS

Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

K. KUNDELIS

Rokiškis, 1959 m. kovo 4 d.

Nuo pat dvylirkos va-lando iš „Kairelių“ kolūkio raštine visais ke-liais ir takeliais skubé-jo jaunimas, pagyvenę ir senyvo amžiaus kolūkiečiai.

Toliau pirminkas iš-analizavo per metus at-liktą kolūkio darbą, iš-keldamas pastekimus bei trūkumus.

— Šauniausiai padir-bėjo III brigados kolūkiečiai, vadovaujami brigadininko Vaičiulio, — sakė jis. — Cia laiku buvo pasėta ir nuplauta. Derlius laiku suvežtas į klojimus, todėl veltui nenuėjo kolūkio triū-sas. Brigada šeimininkai sutvarkius ir rea-lizavusi linus, gavo už juos virš 50 tūkstančių rublių pajamų.

Geras žodžias buvo minima ir II brigada, ku-ri taip pat padirbėjo iš širdies. Daug iniciatyvos čia parodė jauna brigadininkė Arefjevaitę.

Tačiau I ir IV brigadas suslaukė aštros kritikos tiek iš kolūkio pirminko, tiek iš pačių kolūkietių. Šiose

brigadose buvo daug sklandumų, apsilė-pavyzdžiui, I brig-dėl nerūpestingumo puvo kolūkietių išau-linai. Dalis jų netoli liko nerauti. IV bri-doje blogai buvo pa-ta dirva pasėlant, niekas neprizūrė, vietoje brandžių užderėjo piktžolės.

Šiais metais kai priėjo prie paži-nės apmokėjimo trak-tą brigada užaugo ir gauna už darbاد

Kolūkiečiai naują kolūkio valke Valdybos pirminklas drg. Nagib

lisskirstydami ūkieti dar kartą pagalvojo apie eitį metų darbo t

mus. Taip, rez-galiuojo būti žymiai resni, ir šiemet būtina padaryti iš

Br. Lelelav

IŠ PASKUTINIO PAŠTO

KAS KAM RŪPI

Daug rūpesčių buvo žiobiškiečiams pasiruo-šiant ataskaitiniams kon-certui, kuris įvyko va-sario 29 d. Rokiškio kultūros namuose.

— Besiruošiant, ro-dos, viską apgalvoji, pasili-mi, o čia, žiūrėk, ko nors pasigendi,—sa-ko liaudės šokių šokė-jas Močiekus.

Susirūpinusiu veidu drąsina saviveiklininkus kultūros namų direktori-e Milaknytę. Ir kaip čia nesirūpisti: juk tai neeilinis koncertas, o ataskaitinis! Tai reiškia — kažkas stebės, ver-tins, nurodys, kritikuos. O tai pirmoje eilėje bus kultūros skyriaus vadovybė, centriniai kultūros namų direktorių, kurie vėliau padarys dalykinį koncerto aptarimą, nu-rodys trūkumus, padra-sins. Tačiau išėjo taip:

Prašom atvažiuoti į svečius, Kada mūsų namuose nebūs...

Taip nusprenė drg. Rinkevičius ir Pei-ronis. Nerado žiobiškiečių Rokiškyje šeimininkų. Tiesa, saviveiklininkų laimei kultūros na-mų duris jie rado atvi-ras. Atviros buvo ir vi-sų kambarių durys, o šeimininkavo čia aisi-tiktinių susirinkę pau-gliai. Vieni rūkė ir mėtė nuorūkas ant grindų, kiti negailestingai daužē be priežiūros palikdami pia-niną. Treti švaistėsi at-skiruse kambariuose, nedegdamai šviesos, o dar atskirą kategorija ruošesi būsimos progra-mos pajairiniui. Mat,

kai kurie Rokiškio kul-tūros namų liaudės šo-kių šokėjai nesidrovėjo net ir švilipti bešokan-tiems žiobiškiečiams.

R. Draug

Redaktorius Z. LM

Po Spalio laikraščio redak-toriavietas reikiu-užuoja spaustas dėjui

Žukui Vyta

dėl jo mylimos mirties.

Rajono spaustu-dėjui

Žukui Vyta

jo mylimai mol-gilių užuoja spaustuvės darbu

Gilių užuoja

Vytautul Ž

mirus motinai, re-bininkų jaunimo nės mokyklos

KINOTEATRE „S

III. 7—8 d. d.